

ἀγριοπρίνι τό, ἀμάρτ. ἀγριονπούρι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρίνι.

Τὸ φυτὸν ἀγριοπρίναρο, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριόπριο τό, Λεξ. Βερ. 146.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ. Πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογραφ. 10 (1929) 198.

Τὸ βότανον σισύμβριον τὸ πολυκεράτιον (sisymbrium polyceratium) τοῦ γένους τοῦ σισυμβρίου, τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae), τὸ ἀρχ. ἐρύσιμον (Διοσκορ. 2,187). [**]

ἀγριοπρόβασο τό, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ φρύγανον στατική ἢ κολπώδης (statice sinuata) τῆς τάξεως τῶν μολυβδαινιδῶν (plumbaginaceae). Συνών. ἀθάνατος. [**]

ἀγριοπροβατζίνα ἡ, ἀμάρτ. ἀγροπροβατζίνα Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἔντομον δηλητηριώδες ὅμοιον πρὸς ἀράχνην.

ἀγριοπρόβατο τό, ἀγν. τόπ. ἀγροπρόβατον Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀγροπρόβατον Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρόβατο. Διὰ τοὺς τύπ. ἀγροπρόβατον καὶ ἀγροπρόβατον πβ. ἄγρῶς καὶ ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἄγριον πρόβατον ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ξένος ὅς τὰ ξένα ἐρρώσισεν χρόνον καὶ πέντε μέρας καὶ ἀρρωστικά ὑπαλάφισεν γὰρ ὅς εἶν', γὰρ ὅς εὐρισκοῦνται, ἀγρολαφίτσας ἔξυγαλαν, ἀγροπρόβατον γάλαν

Κερασ. Πβ. ἀγρινόν.

ἀγριοπρόσωπος ἐπίθ. Ἡπ. Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. ἀγριοπρόσωπος Κρήτ. ἀγριοπρόσωπους Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρόσωπο.

Ὁ ἔχων ἄγριον πρόσωπον, ὁ δυσειδής τὴν ὄψιν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριόμορφος.

ἀγριοπυξάρι τό, Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πυξάρι.

Ὁ θάμνος δαφνοειδὲς ἢ χαμελαία (daphne oleoides) τοῦ γένους τοῦ δαφνοειδοῦς (daphne), τῆς τάξεως τῶν θυμelaiιδῶν (thymelaeaceae), ἡ τοῦ Διοσκορ. (4,169) χαμελαία με φύλλα ὅμοια πρὸς τὰ τῆς ἐλαίας, πικρά, καθαίροντα τὴν χολὴν καὶ κλῶνας σπιθαμιαίους. Συνών. πικροβύζι, χαμωλαία. [**]

ἀγριορείτακας ὁ, Πελοπν. (Λακων.)

Μεγεθ. τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀγριορείτης, δι' ὃ πβ. τὸ μεταγν. ὁρείτης.

Δυσήνιος, ἀνήσυχος, ἄτακτος, συνήθως ἐπὶ παιδός.

ἀγριορίγανη ἡ, ἀγριορίγανος ὁ, ΠΓεννάδ. 733 ἀγριορίγανος Λεξ. Βερ. 145 ἀγριορίγανη ἡ, πολλαχ. ἀγριορίγαν' Λέσβ. Στερελλ. (Λαμ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀγριορίγανος.

Διάφορα εὐώδη φυτὰ τοῦ βουνοῦ ὅμοια πρὸς ὀρίγανον

1) Τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae) α) Καλαμίνθη ἢ νεπέτη (calamintha nepeta) ἔνιαχ. β) Ἡδύοσμος ὁ μακρόφυλλος ποικιλία Siberi (mentha longifolia varia Siberi) Κεφαλλ. Συνών. ἀγριόδυσσμος 2, δυσσμος. γ) Ὀρίγανον τὸ Κρητικόν (origanum Creticum) ἔνιαχ. δ) Ὀρίγανον ἢ ὀνήτις (origanum onites) ἔνιαχ. ε) Ὀρίγανον τὸ πράσινον (origanum viride ἢ vulgare) ἔνιαχ. 2) Τὸ φυτὸν λαγοικία ἢ κυμινειδής (lagoecia cuminoides) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae) Λέσβ. Συνών. ἀγριοκύμινος 1, ἀγριορίγανι, καρδιόχορτο, λαγοκύμινος. Πβ. ἀγριοβασίλικός. [**]

ἀγριορίγανι τό, Λεξ. Βερ. 136.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριορίγανη. Παρατηρητέος ὁ καταβιασμός τοῦ τόνου.

Τὸ φυτὸν ἀγριορίγανη 2, ὁ ἰδ.

ἀγριόρριθα ἡ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κρήτ. — ΜΣτεφανίδ. Περιλήψ. φυσικ. ἐπιστ. 234 ἀρκόρριθα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀγριόρρις.

1) Τὸ πτηνὸν ἀγριόκοττα 1, ὁ ἰδ., Θράκ. (Ἀδριανούπ.) 2) Τὰ τῶν ἀγρῶν πτηνὰ τῆς τάξεως τῶν ἀλεκτοροειδῶν, ἥτοι ὁ ὄρνυξ, ἡ πέρδιξ, ὁ τετράων, ὁ τέτραξ, ἡ μελεαγρίς, ὁ πετεινός, ὁ κοῦρκος, ὁ ταῶς καὶ ἡ ὠτίς ΜΣτεφανίδ. ἔνθ' ἀν. [**]

ἀγριορραδίκα ἡ, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραδίκα.

Γυνή μεγαλόσωμος καὶ ἀπότομος. Ἡ λ. λέγεται ὑβριστικῶς.

ἀγριορραδίκι τό, πολλαχ. ἀγριορραδίχ' Λέσβ. ἀγριορραδίκι Κίμωλ. ἀγριορραδικο πολλαχ. ἀγριορραδικο Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραδίκι.

Ἀγριολαχανικά τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae) διαφόρων γενῶν, ὅμοια πρὸς ραδίκα 1) Θρίγκιον τὸ κονδυλόρριζον (thrincia tuberosa), ἡ τοῦ Διοσκορ. (2,160) κονδρύλλη καὶ σέρις ἔνιαχ. 2) Χόνδρυλλα ἡ πολύκλαδος (chondrylla ramosissima) Λεξ. Βερ. 149

3) Κρηπὶς ἡ ἀτημελής (crepis neglecta), ζιζάνιον τῶν ἀγρῶν Ζάκ. Πβ. ἀγριοβύζι, ἀγριομαρούλι, γαλατσίδα, πικραλίδα, χελωνόχορτο. 4) Κιχώριον τὸ ἐντενὲς (cichorium divaricatum) Λέσβ. Συνών. ραδίκι. 5) Τὸ ραδίκι τοῦ βουνοῦ, ἥτοι κιχώριον τὸ ἐντετμημένον (cichorium intibus) ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ κηπευόμενον, τὸ τῶν ἀρχ. κιχώριον ἔνιαχ. Συνών. ἀγριοπικραλίδα, κιχώρι, παππαδουλεῖα, πίκρα, πικραλίδα, πικρομάρουλο, πικρορραδικο.

β) Πᾶν μέγα καὶ ἀδρὸν καὶ χνουδωτὸν ραδίκι ἔνιαχ. Πβ. ἀγριόχορτο. [**]

ἀγριορραμνος ὁ, ἀμάρτ. ἀρκόρραμνος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ράμνος.

Ράμνος λίαν ἀκανθώδης.

ἀγριορραπανίδα ἡ, ΠΓεννάδ. 820 ἀγριορραπανίδα Κῶς ἀγριορραπανίδα Λέσβ. ἀγριορραπανίδα Λήμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραπανίδα. Πβ. μεσν. ἀγριοράφανος.

1) Ἀγριολαχανικά τοῦ γένους τῆς ραφανίδος (raphanus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae), ἥτοι ραφανίς ὁ ραφανίσκος (raphanus raphanistrum) ὁμοία πρὸς τὸ σίναπι (sinapis arvensis) ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Σὰν τέτοια κομπολάχανα καὶ ἀγριορρεπανίδες ἔς τοὺς δρόμους βρομοκείτονται μὲ σάπιες τοῖς ὁρίδης

ὥς. Συνών. ραπανίδα, ραπανιδογούλι. 2) Καμπάνουλα ἡ ἐδώδιμος (campanula esculenta) τοῦ γένους τοῦ κωδωνίου (campanula) τῆς τάξεως τῶν κωδωνανθῶν (campanulaceae), ἀγριολαχανικὸν Λέσβ. [**]

ἀγριορράπανο τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριορρέπανο ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραπάνι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Πβ. μεσν. ἀγριορράφανος.

Τὸ φυτὸν ἀγριορραπανίδα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορρεβιδά ἡ, ΘΧελδράιχ 28 ἀγριορροβιδά Κρήτ. (Βιάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρεβιδά.

Τὸ ἀγριόχορτον ἐρέβινθος ὁ Ἑλληνικὸς (cicer Graecus) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae). [**]

ἀγριορρέφκι τό, ΘΧελδράιχ 40.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ ἀγριόχορτον ἐλαφόβοσκον τὸ σκιερὸν (pastinaca opaca), ἡ ἀγρία μορφή τοῦ ἐλαφοβόσκου τοῦ ἡμέρου (pastinaca sativa) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae).

ἀγριορρίζαρο τό, ἀγριορρίζαρι ΘΧελδράιχ 44 Φιλολογ. Τηλέγρ. 1819,55 ἀρκολλιζάρι Κύπρ. ἀγριορρίζαρο πολλαχ. ἀγριορρίζαρον Θεσσ. Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ριζάρι.

Διάφορα ἀγριόχορτα ὁμοία πρὸς τὸ ἐρυθρόδανον καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως τῶν ἐρυθροδανωδῶν (rubiaceae) 1) Ἐρυθρόδανον τὸ ἐξωτικὸν (rubia peregrina) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοβαφή 2. β) Ἐρυθρόδανον τὸ Ὀλιβιέρειον (rubia Olivieri) ἐνθ' ἄν. Συνών. ριζάρι. 2) Πουτορία ἡ Καλαβρική (putoria Calabrica) Κέρκ. Συνών. ἀγριλίτσα. 3) Γάλιον τὸ γνήσιον (galium verum), τὸ πηγνύον τὸ γάλα ὡς ἡ πυτία καὶ ἄλλα εἶδη γαλίου Θεσσ. (Λάρις.) Μακεδ. Κέρκ.

Πβ. ἀγριομπογιά. [**]

ἀγριόρριζο τό, Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ριζί.

Τὸ φυτὸν κοτυληδῶν ἡ ὀριζοντία (cotyledon horizontalis) καὶ κοτυληδῶν ἡ κονδυλόρριζος (cotyledon tuberosa) τῆς τάξεως τῶν σαρκοφυλλωδῶν (crassulaceae). [**]

ἀγριόρροβη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρόβη.

Τὸ φυτὸν ἀγριορακάς 2, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορροδαρξά ἡ, ἀμάρι. ἀγριορροδαρά Κρήτ. ἀγριορροδαρξά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροδαρξά.

Τὸ φυτὸν ἀγριοτριανταφυλλξά, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριορροδξά. [**]

ἀγριορροδξά ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροδξά.

Τὸ φυτὸν ἀγριοτριανταφυλλξά, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριορροδαρξά.

ἀγριόρροδο τό, Ζάκ. Κρήτ. κ. ἄ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριόρροδον.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοτριανταφυλλξάς, ὁ ἰδ.

2) Ἡ ἀγριοτριανταφυλλξά, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορροῖδξά ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριορροδξά ΠΓεννάδ. Ἑλλην. Γεωργ. 9,386 Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριορρογδξά Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροῖδξά.

Τὸ φυτὸν ξινορροῖδξά, ποικιλία ροιᾶς τῆς κοινῆς (Punica granatum), ἡ ὀξεῖα ροὰ τοῦ Διοσκορ. (1,151) ἡ ἐν γένει ἀγρία ροιὰ (Διοσκορ. 1,154). Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριορροῖδξά τοπων. Λέσβ. [**]

ἀγριόρροκα ἡ, Σίφν. — Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρόκα.

1) Τὸ φυτὸν ἀγριοκάρδαμο, ὁ ἰδ., Σίφν. Συνών. ἀγριοσέλινο 2 β. 2) Τὸ φυτὸν εὐζωμον τὸ ἡμέρον (eruca sativa) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae) Λεξ. Περίδ. Πβ. ρόκα. [**]

ἄγριος ἐπιθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) ἄγριος Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) ἄγριος Κρήτ. ἄγριους βόρ. ἰδιώμ. ἄγριους Λέσβ. ἄγριους Σαμοθρ. ἄγριους Θράκ. (Καλλίπ.) Σαμοθρ. ἄγριους Λέσβ. (Τελών.) ἄγριος Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄγριος Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄγριος Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἄγριους Θεσσ. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ. Μελέν. κ. ἄ.) ἄγριος Τσακων. ἄρκος Κύπρ. ἄρκιος Καππ. ἄρκιος Μεγίστ. ἄρκιος Λυκ. (Λιβύσσ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπιθ. ἄγριος. Ὁ τύπ. ἄγριος ὀφείλεται ἴσως εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ρ. ἀγρίω, δι' ὃ ἰδ. ἀγρίω. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,434 Ἐν τῷ τύπ. ἄρκος ἀπεβλήθη τὸ γ διὰ τὸ δυσεμφώνητον. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 54. Διὰ τὸν τύπ. ἄγριους πβ. ΑHeisenberg ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 97 καὶ Ἀνθ Παπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιώμ. 29. Τὸ ἄγριος προήλθεν ἴσως κατὰ μετάθεσιν ἐκ τοῦ ἄγριος.

Α) Ἐπὶ ἐμφύχων 1) Ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζῶν, ἀνήμερος, ἐπὶ ζῶν κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Ἀγρία θερία, ἄγρια πουλλιά, ἄγριος χοῖρος κοιν. Ἀγρου περιστέρι Μακεδ. Ἀρκον γεράκι Κύπρ. Ἀγρξά θερξία (ἄγρια θηρία) Τσακων. Ἀγυγία ζονάπια (ἄγρια θηρία) Καλλίπ. || Παροιμ. Ἡρθαν τ' ἄγρια νὰ διώξουν τὰ ἡμέρα (ὁμοία πρὸς τὴν ἀρχ. «ὁ ἔπληυς τὸν ἔνοιον» ἐπὶ τῶν ἀντιπαινουμένων δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς ἄλλους) κοιν. Τ' ἄγρᾱ τὰ μουχτερὰ τὰ δόνᾱ ἡμερῶν'νε (ἐπὶ ἀλαζόνοιο ὑπὸ τῆς δυστυχίας ταπεινουμένου) Χαλδ. || Ἄσμ.

Νὰ ζήσης χρόνους ἱκατό, ν' ἀσπρίσης, νὰ γιράσης,

νὰ γένης 'σάν τοῖν Ἑλυμπον, 'σάν τ' ἄγρου περιστέρι

Μακεδ. Πβ. τὰ ἀρχ. ἄγριος βοῦς-σῆς, ἄγρια ὀρνίθια κλπ. Ἀντίθ. ἡμερος. 2) Ὁ ἀγριαίνων, ὁ ἀτίθασος, ὁ δυσήνιος κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Φοράδα ἄγρια. Γαῖ-